

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1114/2563

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงใหม่ โจทก์ นาย ธ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 195,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 180,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมนั้นเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้มิได้ยกขึ้นกล่าวอ้างมาโดยชอบในศาลชั้นต้น จำเลยก็ยกขึ้นอุทธรณ์ได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 180 และ 182 จำเลยให้การรับสารภาพว่า จำเลยใช้บัตรเอทีเอ็มเบิกถอนเงินสด จากตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติของธนาคาร ก. และธนาคาร ท. รวม 7 ครั้ง ตามฟ้องจริง ซึ่ง แต่ละครั้งจำเลยจะใช้บัตรแต่ละใบใน 3 ใบ เบิกเงินแต่ละจำนวน ตามที่มีเงินอยู่ในบัญชีของบัตร แต่ละใบ โดยใช้ตู้เบิกถอนเงินต่างธนาคารและต่างเวลากัน ลักษณะการกระทำผิดดังกล่าวเป็น การกระทำต่างกรรมต่างวาระแล้ว จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 91, 188, 335, 269/5, 269/7 ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาบัตรเอทีเอ็ม 4 ใบ เป็นเงิน 2,000 บาท และคืนเงิน 108,000 บาท แก่ผู้เสียหาย และบอกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1/2551 ของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงราย และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 521/2551 ของศาลชั้นต้นเข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอ ถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ โจทก์ขอให้บอกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 188 (ที่ถูก มาตรา 188 (เดิม)), 335 (1) วรรคแรก (ที่ถูก มาตรา 335 (1) วรรคแรก (เดิม)) และมาตรา 269/5 ประกอบมาตรา 269/7 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะ กระทำความผิดจำเลยอายุ 17 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนและฐานเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่นเป็นการกระทำ กรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนซึ่งเป็น กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี ฐานลักทรัพย์ใน เวลากลางคืนกับฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบเป็นการกระทำความผิดเป็น ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบซึ่งเป็น กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 7 กระทง จำคุก 14 ปี รวมจำคุก 15 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มี เหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 7 ปี 6 เดือน บอกโทษจำคุก 1 ปี ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1/2551 ของ

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงราย เป็นจำคุก 8 ปี 6 เดือน ส่วนคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 521/2551 ของศาลชั้นต้น มีการนำโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีดังกล่าวบวกกับโทษจำคุกในคดีอื่นแล้ว จึงไม่อาจนำมาบวกโทษได้อีก ยกคำขอในส่วนนี้ และให้จำเลยคืนบัตรเอทีเอ็มธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 3 ใบ กับบัตรเอทีเอ็มธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) 1 ใบ และคืนเงิน 108,000 บาท แก่ผู้เสียหาย หากคืนบัตรเอทีเอ็มไม่ได้ให้ใช้เงิน 2,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นเพื่อเบิกถอนเงินโดยมิชอบ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 1 ปี เมื่อรวมกับโทษฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี นับจากวันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษให้จำเลยฟัง และให้คุมความประพฤติของจำเลยไว้ตลอดระยะเวลาที่รอการลงโทษโดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือนต่อครั้ง ตลอดระยะเวลาที่คุมความประพฤติ ให้จำเลยศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพสุจริตที่เป็นกิจจะลักษณะ กับห้ามจำเลยเกี่ยวข้องกับสิ่งมีนเมาและยาเสพติดให้โทษทุกชนิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 144 (1) ยกคำขอบวกโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1/2551 ของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดเชียงราย เสียด้วย นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า โจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมมิใช่ความผิดกรรมเดียวกันดังที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยมา ทั้งศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษก็ไม่อาจวินิจฉัยประเด็นดังกล่าวได้เพราะเป็นข้อกฎหมายที่จำเลยมิได้ยกขึ้นต่อสู้คดีในศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคหนึ่ง และตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 180 และ 182 นั้น เห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมนั้นเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้มิได้ยกขึ้นกล่าวอ้างมาโดยชอบในศาลชั้นต้น จำเลยก็ยกขึ้นอุทธรณ์ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 180 และ 182 ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น แต่ข้อที่โจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยในข้อหาใช้บัตรเอทีเอ็มธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จำนวน 3 ใบ ที่ลักมาเบิกถอนเงินสดจากตู้เบิกถอนอัตโนมัติของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บริเวณสามแยกสันทรายน้อย ตำบลสันทรายน้อย อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ รวม 7 ครั้ง เป็นความผิดหลายกรรมนั้น จำเลยให้การรับสารภาพว่ากระทำความผิดตามฟ้องของโจทก์ จึงต้องรับฟังข้อเท็จจริงตามที่โจทก์ฟ้องมาว่า จำเลยใช้บัตรเอทีเอ็มดังกล่าวเบิกถอนเงินสดจากตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) รวม 7 ครั้ง ตามฟ้องจริง ซึ่งแต่ละครั้งจำเลยจะใช้บัตรแต่ละใบใน 3 ใบเบิกเงินแต่ละจำนวนซึ่งบางครั้งไม่เท่ากัน ตามที่มีเงินอยู่ในบัญชีของบัตรแต่ละใบ โดยใช้ตู้เบิกถอนเงินต่างธนาคารกันด้วยและย่อมต่างเวลากัน ลักษณะการกระทำผิดดังกล่าวจึงไม่อาจถือว่าเป็นการกระทำวาระเดียวกันได้ จึงเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระแล้ว มิฉะนั้นจะไม่ได้เงินสดไป

ถึง 108,000 บาท ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษเห็นว่า การที่จำเลยใช้บัตรเอทีเอ็มของผู้เสียหาย เบิกถอนเงินจากตู้เบิกถอนเงินอัตโนมัติ 7 ครั้ง ในวันเดียวกัน ในบริเวณและลักษณะที่เหมือนกัน ในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกันไปทุกครั้ง แสดงให้เห็นว่า จำเลยใช้บัตรเอทีเอ็มของผู้เสียหายเบิกถอนเงิน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ไปซึ่งเงินทั้งหมดในบัญชีของผู้เสียหาย ซึ่งเป็นเจตนาเดียว หากได้มี เจตนาหลายเจตนาที่จะให้เกิดผลของการกระทำความผิดเป็นคราว ๆ จึงฟังว่าเป็นการกระทำความผิดเดียวนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น จำเลยมีความผิด 7 กรรมตามฟ้องโจทก์ในข้อหานี้ ส่วนที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิเคราะห์พฤติการณ์ของจำเลย ความตั้งใจปรับเปลี่ยนพฤติการณ์ของจำเลย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ต้องหาของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่และรายงานสรุปการประเมินและการให้คำปรึกษา แนะนำของศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุมเพื่อจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัวของศาลชั้นต้น แล้วเชื่อว่าจำเลยยังอยู่ในวิสัยที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ และ ให้โอกาสแก่จำเลยโดยการรอลงโทษจำคุกและคุมความประพฤติไว้ตามระยะเวลาที่เหมาะสม นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยทุกประการ แต่การกำหนดโทษข้อหานี้ซึ่งเบิกเงินได้ครั้งละไม่เกิน 20,000 บาท ศาลล่างทั้งสองลดมาตราส่วนโทษกึ่งหนึ่งแล้ว ลงโทษจำคุกกระทงละ 2 ปี นั้น หนักเกินไปจึงควรกำหนดใหม่ให้เหมาะสม พิจารณาแก้เป็นว่า ฐานใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นเพื่อ เบิกถอนเงินโดยมิชอบ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดรวม 7 กรรม จำคุกกระทงละ 1 ปี รวมจำคุก 7 ปี ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 3 ปี 6 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานลักทรัพย์ในเวลากลางคืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว คงจำคุก 3 ปี 12 เดือน ส่วนการรอลงโทษและนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ

องค์คณะ

เชียรदनัย ธรรมดุษฎี · วาสนา หงส์เจริญ · นันทวัน เจริญชาศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1114/2563>